

har søgt at komme noget nedad. Man er ganske vist derved kommet til at bryde en Regel, vi har faaet opstillet i Lønningsloven, nemlig at ingen Tjenestemand kan faa mindre, end han har haft før. Det har man, som sagt, fraveget i dette Tilfælde, men jeg synes med nogen Grund, thi de ganske ekstraordinært høje Gebyrer o. s. v., som Amtsforsvalterne har faaet under Krigen, maa man nok have Lov til at beskære. Men selv om man gør det og tager Forslaget, som det foreligger, er der alligevel ikke saa ganske faa Amtsforsvaltere, som kommer op paa en 16 000—17 000 Kr., og det er jo Lønninger, som er højere end de højeste Lønninger, der gives i den almindelige Lønningslov; der er kun ganske enkelte Stillinger, som kommer op derover; Departementschefer f. Eks. — som beklæder noget nær de højeste Stillinger, der findes i Staten — faar ikke nær saa meget, som Amtsforsvaltere kan faa. Dertil kommer, at naar man ansætter en Amtsforsvalter, tages der ikke just Hensyn til særlige Kvalifikationer — det har man i hvert Fald ikke gjort hidtil —, og det synes derfor ikke saa paakrævet, at deres Lønninger er saa høje.

Af de Indtægter, som Amtsforsvalterne har haft, er der en, der kommer ude fra, nemlig Betalingen af Opkrævning af Brandpenge for den almindelige Brandforsikring for Landbygningerne. Man kunde maaske mene, at det var naturligt, at dette Forhold, som er rent privat, bliver ved at være som hidtil, at det Vederlag, de faar for at opkræve Brandpenge, skal gaa direkte i Amtsforsvalternes Lommer. Man har imidlertid foreslaaet, at Halvdelen skal gaa i Statskassen. Jeg synes ikke, der kan gøres nogen egentlig Indvending herimod, thi det kan være vedkommende Institution temmelig ligegyldigt, hvor de Penge, den skal betale for Opkrævningen, gaar hen, naar det ikke forandrer dens Forhold overfor Staten og Amtsforsvalterne, og det er der aldeles ikke Tale om. Forholdet har stadig samme frie private Natur.

Reformen er blevet ret dyr derved, at det Personale, som Amtsforsvalterne har haft, nu skal lønnes af Staten. Hidtil har kun Første-Fuldmægtigene faaet Løn af Staten, men nu skal alle de Tjenestemænd, som findes ved Amtsforsvalterembederne, ind under Staten. Der har været ikke saa lidt Betænkelighed derved — og saa den højtærede Finansminister har nærret adskillig Betænkelighed —, fordi det vil koste mange Penge. Jeg tror

imidlertid, at som Tiden har udviklet sig, er det rigtigt, at vi gør det; de paagældende Embedsmænd har Krav paa at faa deres Stilling mere betrygget end hidtil, og jeg synes, det er en god Reform, der sker, den er i alt Fald god for de paagældende. Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at Reformen som sædvanlig kostede Staten Penge, men den højtærede Minister mente, at det dog ikke var saa forskrækkelig meget, thi en Del af Gebyrerne gaar i Statskassen, og en Del af de Udgifter, Statskassen før havde, f. Eks. Udgifter til Skovkassererne, spares nu. Ministeren opgjorde Merudgiften til godt 100 000 Kr. Jeg er nu tilbøjelig til at mene, at den vil blive noget større; i Kommissionen er den opgjort til 131 000 Kr., men det viser sig næsten altid, at det bliver lidt mere, end man beregner. Som sædvanlig maa Statskassen altsaa betale, men Statskassen og den højtærede Finansminister har jo Øvelsen, saa de finder formodentlig de 150 000 Kr., der vil blive Tale om.

De Lønninger, som der her stilles Forslag om, har hidtil været saa mærkelige, at jeg synes, det er nødvendigt, at der foretages en Ændring. Jeg vilde meget have ønsket, at vi kunde være kommet helt bort fra Sportelsystemet, men det lader sig altsaa ikke gøre paa dette Tidspunkt. Der gøres imidlertid her et godt Skridt i den Retning, jeg ønsker, og som vi vel alle kan ønske, og jeg vil derfor anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling her i Tinget.

S. Thomsen: Da dette Lovforslag blev fremsat, tog jeg mig for at undersøge, hvorledes Løngrupperne er anførte i Lovforslaget i Sammenligning med den tidligere Ordning. Det er mig bekendt, at Lønforslaget er bygget særlig paa Oppebørselsindtægterne og Antallet af Skattekonti. Ved det ændrede Lovforslag, som er fremsendt fra Folketinget, er der fire jyske Amtstuer, som rykker ned i en lavere Lønningsgruppe eller Lønningsklasse; som bekendt har Amtsforsvalterne tidligere været lønnede gruppevis, ikke, som nu foreslaaet, efter Klasser. Tre jyske Byer er nedsatte fra 1ste Lønningsklasse til 2den, og for en jysk Amtstues Vedkommende er den nedsat fra 1ste til 3die Lønklasse. For de tre Amtstuers Vedkommende synes det, at der er begaaet en lille Smule Uretfærdighed ved, at de er rykkede ned i 2den Klasse. For den Amtstues Vedkommende, som er rykket ned i 3die Lønklasse, er det